

๗๑๕.๖๖๖

๖๖๖

๖๖๖

การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

๑๙ ก.พ. ๒๕๔๐

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชาญ ชมมณฑา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

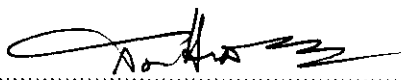
ธันวาคม ๒๕๓๙

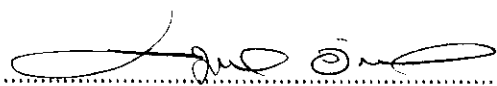
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

58625

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

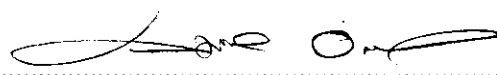
คณะกรรมการควบคุม

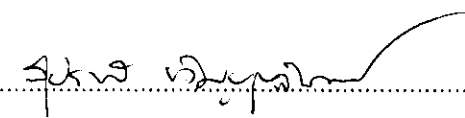

..... ประธาน
(ผศ. สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ
(ผศ. สมเกียรติ อักษรถึง)

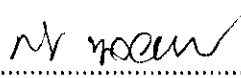
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ. สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ
(ผศ. สมเกียรติ อักษรถึง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่..... เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อักษรถึง ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย รองศาสตราจารย์วิรัช วรรณรัตน์ อาจารย์สมเกียรติ นุกิจรังสรรค์ และอาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขแบบประเมินให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ อาจารย์อำนาจ คเชนทร์เดชา อาจารย์จำลอง จันทร์ศรีเทพ และ อาจารย์ชมพู่ วชิรศรีสุกัลยา ที่กรุณาเป็นผู้ประเมินในครั้งนี้

คุณประโยชน์อันพึงมีสำหรับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศถวายแด่ หม่อมเจ้าเงาะเงาะ เกษมศรี ผู้ทรงเมตตาแก่ผู้วิจัยอย่างหาที่สุดมิได้

ชาญ ชมมณา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ข้อตกลงเบื้องต้น	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	5
	คุณลักษณะการเป็นผู้ตัดสินใจที่ดี	5
	ทักษะเบื้องต้นของการเป็นผู้ตัดสินใจ	6
	การประเมินผลการศึกษา	9
	แบบประเมิน	11
	ประเภทของแบบประเมิน	12
	แบบประเมินกิจกรรมพลศึกษา	13
	แบบทดสอบทางการปฏิบัติ	14
	ขอบข่ายของการวัดผลทางพลศึกษา	15
	การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	16
	การวิจัยในต่างประเทศ	16
	การวิจัยในประเทศไทย	20
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	25
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	26
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	26

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
บทย่อ	34
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	34
กลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	35
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	39
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	44
ประวัติย่อของผู้วิจัย	62

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล เป็นรายชื่อ	29
2	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินในแต่ละด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินผู้ตัดสิน บาสเกตบอล (N = 40)	30
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินผู้ตัดสิน บาสเกตบอล (N = 40)	31
4	แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินในแต่ละด้าน จากความสัมพันธ์ของ คะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และ คนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank order correlation coefficient) ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)	32
5	แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินทั้งฉบับ จากความสัมพันธ์ของคะแนน ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank order correlation coefficient) ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)	33
6	แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)	61

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (สมาคม
บาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2537 : ไม่มีเลขหน้า)

“ในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ฝ่าย คือ

1. นักกีฬา
2. กรรมการจัดการแข่งขันและกรรมการผู้ตัดสิน
3. คนดู

ถ้าบุคคลทั้ง 3 ฝ่ายดังกล่าว ให้ความร่วมมือร่วมใจกัน รู้จักหน้าที่ของตนแล้ว การแข่งขัน
ก็จะประสบความสำเร็จ”

บาสเกตบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีการจัดการแข่งขันมากมายทั้งในประเทศและ
ระหว่างประเทศ เช่น การแข่งขันระหว่างโรงเรียน กีฬามหาวิทยาลัย การแข่งขันระดับเยาวชน
และประชาชนทั่วไป การแข่งขันของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
การแข่งขันของสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬา
แห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลก ตลอดจนกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น
บาสเกตบอลเป็นกีฬาที่เล่นระหว่างผู้เล่น 2 ทีม ทีมละ 5 คน โดยมีจุดมุ่งหมายว่า แต่ละทีม
ต้องพยายามนำลูกบอลไปโยนให้ลงห่วงประตูของคู่แข่ง และพยายามป้องกันไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่ง
ได้ครอบครองลูกบอลหรือทำคะแนน (สมเกียรติ อักษรถึง. 2534 : 13) จากจุดมุ่งหมายดังกล่าว
ทำให้การเล่นบาสเกตบอลเกิดการปะทะกันบ่อยครั้ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บและการทะเลาะ
วิวาทระหว่างผู้เล่น ได้ ซึ่ง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้ที่ควบคุมไม่ให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ
ดังกล่าว และทำให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เป็นไปตามกฎกติกา ก็คือ ผู้ตัดสิน
นั่นเอง

ผู้ตัดสินพึงตระหนักเสมอว่า การตัดสินบาสเกตบอลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คำว่า
ศาสตร์ หมายความว่า ต้องมีหลักและวิธีการที่ถูกต้อง มีเหตุผล และมีสามัญสำนึก คำว่าศิลป์
หมายความว่า ต้องมีเทคนิค มีกฎวิธีที่ฉลาด มีหลักจิตวิทยาและมนุษยสัมพันธ์ การตัดสินใจที่
ละมุนละม่อม และมีความสุขรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจ (อุดม พิมพา และสมเกียรติ อักษรถึง.

2530 : 1) อีกทั้งยังมีหน้าที่ให้ความยุติธรรมต่อผู้เล่นทั้งสองฝ่าย และควบคุมเกมการแข่งขันให้เป็นไปตามกฎกติกา ดังนั้นผู้ตัดสินที่ดีจึงควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีสมรรถภาพทางกายที่ดี
2. มีความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาอย่างถ่องแท้
3. มีบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอกที่ดี
4. มีเทคนิค กลวิธีที่ดีในการดำเนินการตัดสิน

ตามหลักการวัดผลทางพลศึกษา การวัดความรู้ความเข้าใจในด้านวิธีการเล่น แบบการเล่น กฎกติกา สามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่าข้อสอบ การวัดสมรรถภาพทางกาย สามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือคือ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่นิยมใช้ ดังที่ จรินทร์ ธานีรัตน์ (2519 : 7 - 8) กล่าวไว้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ (ICSPFT)
2. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER)

การวัดสมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินบาสเกตบอล สหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาติ ได้สร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย (FIBA test) ขึ้น เพื่อใช้ทดสอบการเป็นผู้ตัดสินบาสเกตบอลนานาชาติ และการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎกติกาสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ใช้ข้อสอบ (Knowledge test) เป็นเครื่องมือในการวัด เช่นเดียวกับข้อสอบของสหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาติ ส่วนการวัดด้านบุคลิกภาพและการปฏิบัติของผู้ตัดสินเป็นการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ การแต่งกาย ความกระตือรือร้น การตัดสินใจ เป็นต้น ด้านเทคนิคกลวิธีในการดำเนินการตัดสิน มีแนวปฏิบัติและขั้นตอนในการดำเนินการมากมายกล่าวคือ ตำแหน่งยืน ทิศทางและการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสินในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ การเล่นลูกกระโดด การส่งลูกบอลเข้าเล่น การโยนโทษ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการตัดสินก็คือ การวินิจฉัยและควบคุมเกมการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามกฎกติกา ได้แก่ การพิจารณาการทำผิดระเบียบ การพิจารณาการฟาวล์ เป็นต้น ซึ่งการวัดผลรายการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าบางรายการไม่สามารถทดสอบได้ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพ และการปฏิบัติของผู้ตัดสิน ตลอดจนการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในขณะที่ตัดสิน ตามหลักการวัดผลทางพลศึกษาควรใช้แบบประเมินค่าเป็นเครื่องมือในการวัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว แบบประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง แต่สามารถใช้วัดทัศนคติ แรงจูงใจ ซึ่งจะใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา (Hopkins and Antes. 1979 : 173 - 175)

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล เป็นเครื่องมือที่ใช้ทดสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลที่จะเป็นผู้ตัดสินในระดับต่าง ๆ อีกทั้งยังพัฒนาขีดความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินให้มีมาตรฐานสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งกระตุ้น และช่วยในการนิเทศให้ผู้ตัดสิน ปรับปรุง แก้ไข ส่วนที่บกพร่องของตนอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเคยเป็นครูผู้สอนวิชาบาสเกตบอล เคยเป็นโค้ช ปัจจุบันเป็นผู้ตัดสินสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ตัดสินของสหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาติ (FIBA) จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล เพื่อเป็นมาตรฐานในการทดสอบ พัฒนาการตัดสิน พัฒนาการเรียนการสอนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำแบบประเมินไปใช้วัดผลการตัดสินของนิสิต นักศึกษา ผู้ที่เรียนวิชาบาสเกตบอล
3. เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาบาสเกตบอลนำแบบประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้ตัดสินในหน่วยงานนั้น ๆ
4. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ไม่ควบคุมการฝึกกิจกรรมอื่น ๆ ของผู้เข้ารับการทดสอบในช่วงเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเกมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 และกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือผู้ตัดสินบาสเกตบอลของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินเกมการแข่งขันบาสเกตบอลในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 ที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 และการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 16 - 23 มิถุนายน พ.ศ. 2539 แห่งละจำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 40 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินและคะแนนที่ได้จากการตัดสินบาสเกตบอล ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดผลการตัดสินของผู้ตัดสินบาสเกตบอล โดยวัดผลด้านต่าง ๆ คือ
 - 1.1 ด้านบุคลิกภาพ
 - 1.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน
 - 1.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน
 - 1.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้
2. มาตรฐานประเมินค่า หมายถึง ลักษณะของแบบประเมินที่ใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่าง ๆ หรือรหัสตัวเลขแทนคำบรรยายในสิ่งที่ต้องการวัด เช่น
 - ใช้ 1 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย
 - ใช้ 2 แทนเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
 - ใช้ 3 แทนเกิดขึ้นครั้งคราว
 - ใช้ 4 แทนเกิดขึ้นบ่อย ๆ
 - ใช้ 5 แทนเกิดขึ้นเป็นประจำ
3. ผู้ตัดสินบาสเกตบอล หมายถึง บุคคลที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสินของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทาง และสนับสนุนการสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลครั้งนี้

คุณลักษณะการเป็นผู้ตัดสินที่ดี

ทุกคนมีโอกาสเป็นผู้ตัดสินได้ แต่การเป็นผู้ตัดสินที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีหลักการ มีความรู้ ในกฎกติกาอย่างถ่องแท้ มีเทคนิคและกลวิธีที่ดีในการดำเนินการตัดสิน นอกจากนี้ยังต้องศึกษา หาข้อบกพร่อง ปรับปรุง แก้ไข การตัดสินของตนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น (สมเกียรติ อักษรถึง. 2528 : 2) ดังนั้น ผู้ตัดสินที่ดีจึงควรต้องมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะท่าท่างน่านิยม หมายถึง สภาพร่างกาย กริยา ท่าทาง การแต่งกาย ทั้งภายในและภายนอกสนามให้เหมาะสม
2. เป็นผู้ที่มีอารมณ์มั่นคง แสดงออกถึงความเชื่อมั่น
3. เป็นผู้ที่มีความซื่อตรง แสดงออกถึงความซื่อ ความเที่ยงธรรม และศักดิ์ศรีของการเป็นผู้ตัดสินทั้งภายในและภายนอกสนาม
4. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ การแสดงออกของน้ำใจเด็ดเดี่ยวและสดชื่น กระฉับกระเฉง ไม่เชื่องช้า เกมที่รุนแรงต้องเป่าไม้อัดกร้าวอิทธิพลใด ๆ
5. การตัดสินต้องใช้สามัญสำนึก บิดหมุนพอเหมาะพอควร
6. แสดงออกถึงความสามารถ ให้ค่านึงเสมอว่า การตัดสินทุกครั้ง คือการทำแบบฝึกหัดที่ยากมาก ต้องพยายามให้ดียิ่ง
7. อุปนิสัยใจคอ หนักแน่น มีความเข้าใจ
8. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ต่อผู้เล่นในทีม และต่อผู้ตัดสินด้วยกัน
9. เป็นผู้ที่มีเกียรติ ไม่นำเอาชื่อเสียงของผู้เล่นหรือผู้ฝึกของทีมหนึ่งไปเล่าให้อีกทีมหนึ่งฟัง เป็นอันขาด
10. เป็นผู้มีความยุติธรรม ตัดสินการเล่นด้วยความยุติธรรม ด้วยสามัญสำนึก ดูเกมให้ทัน ตัดสินใจให้แน่นอน ย่อมไม่ทำให้การตัดสินผิดพลาด

11. เป็นผู้มีความรอบรู้ มีเชาวน์ดี ทำอะไรด้วยความสุขุม มีความสุภาพ จะทำให้การเล่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

12. เป็นผู้มีความพร้อม รักษาความคล่องแคล่ว ว่องไว ตลอดเกมการแข่งขัน

ทักษะเบื้องต้นของการเป็นผู้ตัดสิน

อุดม พิมพา และสมเกียรติ อักษรถึง (2530 : 3-6) กล่าวว่า การศึกษาหลักการเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเป็นผู้ตัดสินได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจพื้นฐานเบื้องต้นของเกมเสียก่อน ซึ่งจะทำให้ง่ายและสะดวกในการวินิจฉัย ช่วยในการตัดสินใจได้รวดเร็วทันเกม ผู้ตัดสินลองสำรวจตัวเองตามหัวข้อต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่ามีสิ่งใดที่ควรจะต้องปรับปรุง แก้ไข และศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยในการส่งเสริมทักษะเบื้องต้น ในการตัดสินให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้แก่

1. ในการโยนลูกเริ่มเล่นหรือลูกกระโดด
 - 1.1 โยนลูกตรงหรือไม่
 - 1.2 โยนลูกสูงพอควรหรือไม่
 - 1.3 โยนลูกนิ่งหรือไม่
 - 1.4 ผู้โยนลูกกระโดดไม่ควรคาบนกหวีด
2. ตำแหน่งการตัดสิน
 - 2.1 ไม่ควรยืนนิ่งอยู่กับที่จุดใดจุดหนึ่งนาน ๆ
 - 2.2 ไม่ควรอยู่ต่ำเกินไป เมื่อเป็นผู้ตัดสินตาม หรืออยู่สูงเกินไปเมื่อเป็นผู้ตัดสินนำ
 - 2.3 ควรมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์
 - 2.4 ตำแหน่งการยืนขณะวิ่งตามฝ่ายรุก และฝ่ายรับ ย่อมแตกต่างกัน
3. สัญญาณนกหวีดควรเป็นดังนี้
 - 3.1 เป่าให้ดัง
 - 3.2 เป่าให้แน่นอน
 - 3.3 เป่าให้มีความหมาย
4. การใช้เสียง
 - 4.1 เสียงดังชัดเจน แต่ไม่ใช่ตะโกน
 - 4.2 เสียงนำฟัง และนำเชื่อถือ
 - 4.3 น้ำเสียงเด็ดขาด แต่ไม่ใช่ น้ำเสียงแบบขู่บังคับ

5. การแสดงสัญญาณ

- 5.1 สามารถแสดงสัญญาณถูกต้อง
- 5.2 ต้องแสดงสัญญาณได้ชัดเจน
- 5.3 เมื่อแสดงสัญญาณแล้วต้องไม่เปลี่ยนแปลง
- 5.4 แสดงท่าทางให้เห็นสวยงาม
- 5.5 ไม่แสดงท่าทางรวดเร็วเกินไป

6. การพูด

- 6.1 ควรพูดแต่ที่จำเป็น
- 6.2 ไม่ใช่คำพูดที่ทำให้ผู้เล่นเกิดอารมณ์ เช่น คำว่า ตะ จงใจชก ผัก และอื่น ๆ เพียงแต่ใช้สัญญาณฟาวล์บอกลักษณะการกระทำผิด และหมายเลขผู้ทำฟาวล์

7. ความพร้อม

- 7.1 พร้อมที่จะเปลี่ยนตำแหน่งการวิ่งได้ทันที
- 7.2 วิ่งไปพร้อมกับผู้เล่นเล็กน้อยเมื่อเป็นผู้ตัดสินนำ และวิ่งไปพร้อมกับผู้เล่นหรือตามหลังผู้เล่นเล็กน้อย เมื่อเป็นผู้ตัดสินตาม

8. ตำแหน่งการยืนเมื่อมีการโยนโทษ

- 8.1 เข้ายืนประจำที่ให้ถูกต้อง
- 8.2 ยืนให้ห่างพอประมาณ
- 8.3 ตำแหน่งการยืนสามารถมองเห็นได้ทั่วถึง
- 8.4 อย่าแสดงการลังเลใจ
- 8.5 อย่าให้การเล่นหยุดชะงัก
- 8.6 พยายามช่วยเหลือผู้ตัดสินด้วยกัน

9. การเป่านกหวีด

- 9.1 หลังจากเป่านกหวีดแล้วต้องรีบขาน หรือแสดงสัญญาณทันที
- 9.2 จงระลึกเสมอว่าการเล่นที่จะดำเนินต่อไปนั้นมีความสำคัญมากเมื่อเป่านกหวีดและขานแล้วให้รีบดำเนินการแข่งขันต่อไปทันที
- 9.3 ไม่พูดขณะที่ปากคาบนกหวีดอยู่
- 9.4 เมื่อเป่านกหวีดแล้วควรหันหน้าเข้าหาโต๊ะผู้บันทึก แล้วให้สัญญาณต่อผู้บันทึกทราบ ไม่ควรไล่ชี้ผู้เล่นเมื่อไม่จำเป็น
- 9.5 บอกหมายเลขผู้กระทำผิด
- 9.6 ให้สัญญาณในการได้ประตู การให้ยิงประตู หรือไม่ให้ยิงประตูให้ชัดเจน

9.7 ต้องบอกจำนวนครั้งในการยิงประตู

9.8 การให้สัญญาณทั้งหมดต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน

10. การควบคุมการแข่งขัน

10.1 อย่าหันหลังให้การแข่งขัน ซึ่งกำลังดำเนินอยู่เป็นอันขาด

10.2 จับตาการเล่นที่รวดเร็ว เช่น การเล่นลูกสกัดไก่ (Fast break)

10.3 ไม่ควรมองดูห้วงประตู ในขณะที่การแข่งขันยังดำเนินอยู่ นอกจากลูกยิงประตู

10.4 ควรฝึกตัวเองที่จะไม่มองดูแต่เฉพาะลูกบอล แต่ควรมองดูผู้เล่นทั้งสองทีม

ทิวสนาม

11. ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหว

11.1 แสดงความรู้สึกกระปรี้กระเปร่า

11.2 ไม่ควรเอามือท้าวสะเอว หรือเข้า อันแสดงถึงความปวดเมื่อย

11.3 เคลื่อนที่ไปหาจุดที่เหมาะสม และถูกต้องได้อย่างรวดเร็ว

11.4 แสดงให้เห็นถึงความแข็งแรง ว่องไว

12. การวินิจฉัย

12.1 ให้โอกาสผู้เล่นแสดงฝีมือเต็มที่ในเชิงเกมกีฬา

12.2 ผู้ตัดสินต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ในบางครั้งการถูกต้องตัวกับการกดลูกบอล

ในขณะอีกฝ่ายหนึ่งกำลังยิงประตู หรืออื่น ๆ อาจไม่ฟาวล์เสมอไป และการเล่นแรงในเกมไม่ใช่การเล่นที่หยาบ

13. แสดงออกถึงความเด็ดขาด กล้าหาญ

13.1 ในการตัดสินต้องไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

13.2 ต้องไม่ฝืนความรู้สึกตัวเอง ไม่กลัวต่อการเล่นรุนแรง

13.3 เมื่อเห็นเหตุการณ์เกิดขึ้นให้รีบเป่านกหวีดทันที

13.4 ไม่ควรปฏิบัติอย่างลังเลใจ

14. เมื่อมีการขอเวลานอก

14.1 ให้ความยุติธรรมแก่ผู้เล่นทั้งสองฝ่าย

14.2 ไม่ลังเลใจในการเป่านกหวีด เมื่อได้ยินสัญญาณต่าง ๆ

15. การวางตัว

15.1 วางตัวให้เหมาะสมกับเป็นผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นตำแหน่งอันมีเกียรติ

15.2 สร้างลักษณะท่าทางให้เป็นกันเอง แต่เด็ดขาด

15.3 การแสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ย่อมเป็นที่นับถือของคนทั่วไป

16. การแสดงออกถึงความสามารถ
 - 16.1 แสดงออกให้เห็นจากกิริยาท่าทางและมารยาท
 - 16.2 ด้วยการสร้างความเชื่อมั่น
 - 16.3 สามารถควบคุมอารมณ์ให้เป็นปกติ ไม่ประหม่า
17. ระหว่างขอเวลานอกและเปลี่ยนตัว
 - 17.1 ยืนให้ถูกตำแหน่งอันควรจะยืน
 - 17.2 ผู้ตัดสินต้องจับลูกบอลไว้ และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งควรหันหน้าไปยังผู้บันทึก เพื่อดูความเรียบร้อย
 - 17.3 พยายามอย่ายืนรวมกัน
 - 17.4 ควรพูดกับผู้เล่น ผู้ฝึกสอน เท่าที่จำเป็น
18. การให้สัญญาณพร้อมกัน
 - 18.1 ไม่ควรแย่งกันตัดสิน หรือไม่ควรแย่งกันเป่า
 - 18.2 การเป่านกหวีดซ้อนกัน หรือการตัดสินแย้งกัน ผู้อยู่ใกล้เหตุการณ์ควรเป็นผู้ชี้ขาด
19. กรณียาฬาทักษะ
 - 19.1 ต้องใช้ความรอบคอบระมัดระวัง
 - 19.2 การรู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว ทำให้เกมการแข่งขันดำเนินไปได้ด้วยดี
20. ความทะมัดทะแมงของผู้ตัดสิน
 - 20.1 ช่วยทำให้เกมสนุกสนาน และทำให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างสนุกสนาน
 - 20.2 หากผู้ตัดสินอิดโรย เฉื่อยชา ทำให้เกมการแข่งขันไม่ออกรส

การประเมินผลการศึกษา

มีผู้ให้ความหมายคำว่า "การประเมินผลการศึกษา" ไว้หลายท่าน ดังนี้

สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนดา (2518 : 3) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษาเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับวิธีการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่ส่วนมากมักเป็นกรรวมการวัดหลายๆอย่าง ส่วน เขียวดี รางชัยกุล (2521 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value judgement) จากสิ่งที่วัดได้โดยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินว่ากิจกรรมการศึกษามี

นั่นคือหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมประการใด และ ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23 - 24) ได้ให้ความหมายการประเมินผลว่าหมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจ ตีราคา ลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียนรู้ ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูล หรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้ วิจารณ์ตามประกอบการพิจารณา จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ถ้าจะประเมินผลต้อง ดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการวัดผลสิ่งนั้น แล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมี หลักเกณฑ์ และมีคุณธรรม เพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น ดังนั้นในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

1. ผลการวัด (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามี ปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์
2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือเลว ใช้ได้หรือใช้ ไม่ได้นั้น จะต้องเป็นหลักหรือบรรทัดฐานที่ต้องการ โดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือมาตรฐานที่ต้องการ เกณฑ์การพิจารณาในการประเมินผลการศึกษา นั้น ก็คือ จุดมุ่งหมายการศึกษานั้นเอง
3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการ ปฏิบัติ ซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงหรือต่ำกว่ากันขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ทุกแง่มุม และกระทำอย่างยุติธรรม โดยอาศัยสภาพและ ความเหมาะสมต่าง ๆ ประกอบ หรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

สคริฟเวน (Scriven. 1967 : 4) ได้ให้คำนิยามของการประเมินผลว่าเป็นการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้ถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มาร์แชล และ เฮลล์ (Marshall and Hales. 1971 : 15) กล่าวถึง การประเมินผลว่า การประเมินผล หมายถึง การ กำหนดคุณค่าของสิ่งที่เราวัดโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัด

จากการที่นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้นั้น พอสรุปได้ว่า การ ประเมินผลการศึกษา หมายถึง การนำผลจากการวัดผลมาประเมินหรือตัดสินคุณค่าว่าผู้เรียนมี ความสามารถจะสอบได้หรือตก หรือมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไร นั่นคือ การทดสอบเป็นเหตุ การวัดเป็นผล และการประเมินค่าเป็นการนำเหตุและผลที่ได้ไปใช้อีกทีหนึ่ง การประเมินผลที่ดี ย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานของการวัดที่มีประสิทธิภาพ และการใช้วิจารณ์ที่ถูกต้องเป็นประการ สำคัญ (สมถวิล ชาญชัย. 2537 : 9)

ด้วยการวัดและประเมินผลการศึกษานั้น มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ซึ่ง วิเชียร เกตุสิงห์ (2517 : 4) ได้สรุปว่า

1. การวัดผลทำให้ขอบข่ายการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดความสะดวก เช่น
 - 1.1 ช่วยให้เห็นการณ์ในการเรียนรู้เหมาะสมกับความต้องการ (Need) ความสามารถ (Ability) ของนักเรียนแต่ละคน
 - 1.2 ช่วยกระตุ้น และนำทางให้เกิดประสบการณ์แห่งการเรียนรู้
 - 1.3 ช่วยพัฒนาและคงไว้ซึ่งทักษะและความสามารถต่าง ๆ
2. การวัดผลช่วยในการปรับปรุงวิธีสอนของครู เช่น
 - 2.1 ช่วยในการเลือกจุดมุ่งหมายในการสอน
 - 2.2 ช่วยในการเลือกเนื้อหา ประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ และขอบข่ายในการสอน
 - 2.3 ช่วยในการจัดระเบียบประสบการณ์แห่งการเรียนรู้
 - 2.4 ช่วยในการนิเทศ และการบริหารการสอน
3. การวัดผลช่วยในการแนะแนว คือ
 - 3.1 ช่วยกันหาจุดเด่นและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน
 - 3.2 ช่วยให้เข้าใจตัวนักเรียนได้ดีขึ้น
 - 3.3 ช่วยให้การทำนายมีความแม่นยำขึ้น
4. การวัดผลช่วยในการจัดตำแหน่ง (Placement) ทางการศึกษา คือ
 - 4.1 ช่วยในการพิจารณารับนักเรียนเข้าเรียนในระดับต่าง ๆ
 - 4.2 ช่วยในการปรับปรุงระบบการศึกษาต่อในระดับสูง
 - 4.3 ช่วยในการจัดกลุ่มนักเรียน

แบบประเมิน

แบบประเมินเป็นเครื่องมือที่ใช้ช่วยในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัด และประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่ง ฮ็อบกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes, 1979 : 173 - 175) กล่าวว่า มาตราส่วนประเมินค่านี้สามารถใช้ในกรณีเป็นข้อความเป็นการประเมินค่าคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดออกมาเป็นตัวเลข หรือสามารถใช้วัดทัศนคติ หรือแรงจูงใจ ซึ่งจะใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา สก็อต และ เฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ, 2527 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French, 1950) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมิน ตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ

4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

นอกจากนี้ ฮ็อบกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes. 1979 : 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้ช่วงคะแนน 2 - 3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หยาบ และไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ เพราะจะทำให้เห็นข้อแตกต่างของคะแนนแต่ละระดับได้ยาก และเป็นการสิ้นเปลืองเวลาในการสังเกต
2. ระบุความหมายของแต่ละระดับบนมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย
3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ประเภทของแบบประเมิน

มีผู้แบ่งประเภทของแบบประเมินในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) ไว้แตกต่างกัน แต่ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2528 : 143 - 146) ได้แบ่งไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive rating scale) เป็นมาตราของการจัดอันดับ ในแต่ละระดับในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วย ตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 - 7 ขั้น เมื่อเลือกขั้นใดขั้นหนึ่งแล้วก็ต้องทำบันทึกลงไปขั้นที่เลือกนั้น โดยกาเครื่องหมายเอาเครื่องหมายแบบนี้ไว้จัดอันดับพฤติกรรมเด็ก อาจจะสร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบและความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อิทธิพลต่าง ๆ ทางจิตใจ ฯลฯ

2. แบบตัวเลข (Numerical rating scale) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย 2 นาน ๆ ถึงจะเกิดขึ้นสักครั้ง 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว 4 เกิดขึ้นบ่อย ๆ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้อาจจะอยู่ในรูปการถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแปลงตัวหนังสือออกมาเป็นตัวเลข คือ ชอบมากที่สุดคือ 5 ชอบคือ 4 ปานกลางคือ 3 ไม่ชอบคือ 2 ไม่ชอบที่สุดคือ 1

3. แบบกราฟ (Graphic rating scale) เป็นการจัดอันดับคุณภาพในแนวเส้นตรง จะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอน เวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนี้

4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative rating scale) การประเมินในลักษณะนี้ จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่วัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็จะได้คะแนนน้อย

5. การจัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทนี้เป็นการนำเอาคุณลักษณะสิ่งที่จะจัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกับกันก่อน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มก่อน เป็นกลุ่มดี ปานกลาง และเลว จากนั้นในแต่ละกลุ่มนำมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่ แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมาเรียงเชื่อมต่อกัน

แบบประเมินกิจกรรมพลศึกษา

สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ, 2527 : 15 - 17 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French, 1950) ได้กล่าวว่า การประเมินค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่องการเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชอททิซ (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซ์ทรอต (Fox trot) หรือว่าในเรื่องการแสดงเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่เพื่อที่จะทำให้คนรู้สึกลายน้อยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating scales) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำ เป็นดังต่อไปนี้

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ ตลอดเวลา ที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่า เขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนนั้นไม่แม่นยำ

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องและสามารถจะเต้นรำได้ดีพอสมควรโดยการนำของคู่เต้นรำ หรือผู้เต้นรำคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะ เขายังทำผิดพลาดบ้างในบางครั้งบางคราว และเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทันที เขาอาจจะสนุกกับการเต้นรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับเขาไม่รู้สึกละอายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เดินรำแสดงการเดินรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เอง หรือโดยการเตือน หรือชี้แนะจากผู้เดินรำคนอื่น ๆ และผู้เดินรำก็รู้เรื่องของการเดินรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเดินรำนั้น

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เดินรำแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะ และ ลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังคงขาดความมั่นใจและความเป็นธรรมชาติ

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เดินรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่ว ในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รู้รูปแบบของการเดินรำ ตำแหน่งทิศทาง และรู้ลำดับขั้นตอนของการเดินรำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเดินรำ

แบบทดสอบทางการปฏิบัติ (Performance Test)

ฮ็อบกินส์ และ แอนส์ (Hopkins and Antes. 1979 : 165) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบทางการปฏิบัติว่าหมายถึง การวัดผลความก้าวหน้าทางทักษะ การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บจากความสามารถอย่างแท้จริง และขบวนการใช้ในปัจจุบันเป็นการนำหลักสำคัญ และความรู้ทางการปฏิบัติมาใช้ สิ่งสำคัญของแบบทดสอบทางการปฏิบัติก็คือ เหมาะกับการวัดผลที่มี การประยุกต์ และใช้การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

จะใช้แบบทดสอบทางการปฏิบัตินี้ เมื่อครูผู้ศึกษาว่าแบบทดสอบข้อเขียนไม่สามารถกำหนด ข้อมูลที่ต้องการประเมินระดับความสามารถของนักเรียนได้ตามเป้าหมาย และแบบสอบถามทางการปฏิบัติที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้คือ มีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm) (Mathews. 1978 : 25) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดสอบทางด้านทักษะกีฬานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนพลศึกษา และเป็นไปตามความเป็นจริง (Nixon and Jewett. 1974 : 277)

จอห์นสัน และ นีลสัน (Johnson and Nelson. 1986 : 59 - 63) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ควรจะมีลักษณะที่เป็นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ โดยตรงตามจุดมุ่งหมาย
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบที่มีความแน่นอนในการวัดโดยผู้รับการทดสอบหลาย ๆ ครั้ง ก็ได้เหมือนเดิม
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐานการวัดที่แน่นอน ชัดเจนในการดำเนินงาน และการให้คะแนน แม้จะวัดโดยผู้วัดหลายคนก็จะได้คำตอบ หรือ คะแนนเท่ากัน

4. มีเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม

ขอบข่ายของการวัดผลทางพลศึกษา

จรินทร์ ชานีรัตน์ (2519 : 7 - 8) กล่าวว่า เมื่อทราบความมุ่งหมายของหลักสูตร และความมุ่งหมายของการสอนในระดับชั้นเรียนแล้ว ก็มาพิจารณาว่าจะวัดอะไร เพื่อให้ตรงกับเนื้อหา หรือความมุ่งหมายของระดับนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็ควรสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการสอน ซึ่งอาจจะวัดในสิ่งต่อไปนี้

1. วัดความรู้ความเข้าใจทางพลศึกษา (Knowledge test) ได้แก่ การวัดความรู้ความเข้าใจในด้านวิธีการเล่น แบบการเล่น กฎ กติกา ประวัติความเป็นมา ตลอดจนเรื่องอุปกรณ์ การเล่น เป็นต้น

2. วัดทักษะทางกีฬา (Sport skills test) ได้แก่ การวัดทักษะการเคลื่อนไหวทาง การกีฬา อาจเป็นทักษะเบื้องต้น (Basic skill) ของกีฬาแต่ละประเภท และทักษะการเล่นเป็นชุด (Team play skill) หรือทักษะความชำนาญในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เป็นต้น

3. สมรรถภาพทางกาย (Physical fitness test) ได้แก่ การวัดความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อ ความเร็ว ความว่องไว ความอ่อนตัว และความอดทน ซึ่งสมรรถภาพทางกายนี้แสดงออกทางสมรรถภาพทางกลไก (Motor fitness) เพราะฉะนั้นการทดสอบสมรรถภาพทางกลไก (Motor fitness test) ก็สามารถวัดสมรรถภาพทางกายได้ส่วนหนึ่งเช่นเดียวกัน ที่นิยมทดสอบกัน อยู่ขณะนี้มีอยู่ 2 ชนิด คือ

- 3.1 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ (ICSPFT - International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test)

- 3.2 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และ นันทนาการแห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER - The American Association for Health, Physical Education and Recreation)

4. วัดการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต (Cardio - vascular test) ได้แก่ การทำงานของหัวใจ การหายใจ จำนวนปริมาตรโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ต้องใช้เครื่องมือในการทดสอบประสิทธิภาพ และสมรรถภาพการทำงานของหัวใจ จึงบอกถึงสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน

5. การวัดเจตคติหรือทัศนคติทางพลศึกษา (Attitude test) ได้แก่ การวัดในเรื่องต่าง ๆ ที่แสดงออกในทางที่ดี เป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และการกีฬา ดังเช่น

- 5.1 ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา
- 5.2 เวลามาเรียนและความตั้งใจเรียนอย่างกระตือรือร้น
- 5.3 การตรงต่อเวลาในการเรียน
- 5.4 การแต่งกายอย่างเหมาะสมในการเล่นกีฬา
- 5.5 ความระมัดระวังเอาใจใส่ในการเล่นกีฬา
- 5.6 รักการบริการช่วยเหลือร่วมมือเป็นพิเศษทางพลศึกษาให้แก่ส่วนรวม

6. วัตถุประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬาหรือคุณธรรมทางจิตใจ (Sportsmanship) การสอนสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการสร้างคุณธรรมให้แก่เยาวชน เพื่อให้พลเมืองของชาติเป็นประชาชนที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา การวัดผลต้องเน้นเรื่องนี้ ซึ่งอาจวัดในสิ่งต่อไปนี้คือ การรู้จักเสียสละ การรู้จักแพ้ การรู้จักชนะ และรู้จักถอยกลับ การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา และรักษาความสามัคคี เป็นต้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในประเทศ

แบบประเมินทักษะบาสเกตบอลของเทอร์ริไบล (Terrible Basketball Rating Scale)
(ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 79 - 80)

เทอร์ริไบล (Terrible) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบวัดนี้มาจากเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับบาสเกตบอล และการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางกีฬานี้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (Five judges) สังเกต และให้คะแนน (Rate) ในชั้นเรียนบาสเกตบอล นักศึกษาหญิง 57 คน ได้ค่าความสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างผู้ให้คะแนน .63 - .87 และความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างการให้คะแนนในวันที่ 1 และวันที่ 2 ของผู้ให้คะแนนมีค่า .70 - .86 การให้คะแนนอาจใช้เพื่อนในชั้นเรียน หรือครูผู้ช่วยก็ได้

ข้อชี้แจง : แบบประเมินการให้คะแนนนี้ ใช้ขณะที่นักเรียนกำลังเล่นเกมบาสเกตบอล เพื่อวัดความสามารถทั้งหมดในการเล่น ถ้าครูเห็นว่านักเรียนคนหนึ่งคนใดเล่นได้ดี หรือมีมาตรฐานสูงกว่าแบบวัดนี้ หรือต่ำกว่าแบบวัดนี้ ก็ให้บวกคะแนนเพิ่มเข้าไป หรือลบคะแนนออกตามความเหมาะสมได้

คะแนน	รายละเอียด
5 - ดีมาก (Excellent)	1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมาก (รวมทั้งการเลี้ยง การส่ง และ การยิงประตู) 2. ยืนหรือเคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทำให้ทีมได้เปรียบ สามารถเคลื่อนไปและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของเกมได้ในขณะนั้น 3. การวิ่งตัดได้เหมาะสมกับสถานการณ์ 4. ช่วยในการตั้งรับได้ดี เช่น การกันการเลี้ยง กันการยิงประตู และการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
4 - ดี (Good)	1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมากเป็นบางครั้งบางคราว เช่น บางครั้งเลี้ยงได้ดีมากแต่ส่งลูกไม่ดี หรือยิงประตูไม่เข้า 2. ตำแหน่งการยืนดีทำให้ทีมสามารถเป็นฝ่ายรุก และรับได้ทันที่ต่อเวลา 3. บางครั้งไม่วิ่งตัด เมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม 4. บางครั้งไม่ช่วยในการสกัดกันการส่ง การเลี้ยง การกันคนยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
3 - ปานกลาง (Average)	1. ผู้เล่นไม่สามารถควบคุมลูกบาสเกตบอลได้อย่างสม่ำเสมอ เช่น บ่อยครั้งที่เลี้ยงเสีย ส่งไม่ดี ยิงประตูไม่ลง 2. ไม่อยู่ในตำแหน่งที่ดีในการเล่นบ่อยครั้ง ทั้งในการรับและการรุก บางครั้งทำให้การเคลื่อนที่ของทีมเสียเปรียบ 3. บางครั้งวิ่งตัดเมื่อมีโอกาส 4. บางครั้งก็ทำให้ทีมได้เปรียบ เช่น การป้องกันการเลี้ยง การป้องกันการยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
2 - พอใช้ (Fair)	1. ผู้เล่นควบคุมลูกบาสเกตบอลไม่ได้ บางครั้งอาจเลี้ยงได้ดี แต่ส่งไม่ดี หรือยิงประตูไม่ลง 2. บางครั้งอยู่ในตำแหน่งที่ดี แต่บางครั้งทำให้ทีมเคลื่อนที่ช้า 3. นาน ๆ ครั้งที่จะวิ่งตัดแม้จะมีโอกาสที่เหมาะสม

คะแนน

รายละเอียด

4. ในการตั้งรับ นาน ๆ ครั้งที่จะช่วยในการสกัดกั้นการเลี้ยง กันการยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

- 1 - แย่
(Poor)
1. ต้องแก้ไขทักษะพื้นฐานในการครอบครองลูกบาสเกตบอล ขาดความคล่องตัวในการใช้ทักษะพื้นฐานทั้งการเลี้ยง การส่ง การยิงประตู
 2. ขาดความคิดที่จะยืนอยู่ หรือเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งที่เหมาะสม
 3. ไม่มีการวิ่งตัด
 4. ไม่ช่วยในการสกัดกั้นเลย ไม่ว่าจะเป็นการส่งลูก การกัน การยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

แบบประเมินความสามารถคาบสากลของคูเปอร์ (Cooper Fencing Rating Scale)

(ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 138)

- 5 - ดีมาก นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดี มีการทรงตัวดี การแสดงออกดี เคลื่อนที่รวดเร็ว แทบไม่เห็นจุดบกพร่อง
- 4 - ดี นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดี การทรงตัวและการเคลื่อนที่อยู่นิ่งเหนือค่าเฉลี่ยแต่ไม่ถึงเกณฑ์ดีมาก
- 3 - ปานกลาง นักดาบอยู่ในลักษณะท่าทางที่ดีครึ่งหนึ่งของการแสดงออกทั้งหมด และการเคลื่อนไหว และการทรงตัวอยู่ในเกณฑ์ดี
- 2 - ต่ำ นักดาบมีลักษณะที่ดีเป็นบางครั้ง การเคลื่อนไหวมีจุดบกพร่อง และมีจุดอ่อนในท่าทางต่าง ๆ
- 1 - ต่ำมาก นักดาบมีลักษณะไม่ถูก การทรงตัวไม่ดี การเคลื่อนไหว มีจุดบกพร่อง และความรู้พื้นฐานน้อยมาก

แบบประเมินการเล่นวอลเลย์บอลของซัตติงเจอร์ (Suttinger Volleyball Rating Scale)

(ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 96 - 97)

วัตถุประสงค์ : เพื่อประเมินความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล

การประเมินแบบทดสอบ : ซัตติงเจอร์ ได้ศึกษาและพัฒนาแบบทดสอบนี้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล จากการรวบรวมความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญ จาก 3 ทีม และจากการตีความหมายต่าง ๆ หลังจากการศึกษาทบทวนหลายครั้ง

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ ไครว์, คลิฟตัน และเมย์ก็เห็นด้วยกับแบบทดสอบฉบับนี้

คะแนน	
4 ดีมาก (Excellent)	เล่นลูกบอลด้วยวิธีง่าย ๆ ใช้ปลายนิ้วของมือทั้งสองในการเซ็ทลูกอย่างแม่นยำ ตีลูกเหนือไหล่ได้ดี อยู่ในตำแหน่งที่ดี เคลื่อนที่ออกไปเมื่อถึงคราวจำเป็น เพื่อรับลูกหรือเป็นการช้อนให้กัน เซ็ทลูกได้สูงและแม่นยำ เล่นเป็นทีมได้ดี และเป็นส่วนสำคัญของทีม สามารถทำการรุกได้ดี รวมทั้งการตบและการสกัดกั้น (Spike and Block) เมื่อจำเป็นไม่มีปัญหาในการรับลูกเสริฟ และลูกไม่ออกนอกการควบคุม มีทิศทางที่แม่นยำ
3 ปานกลาง ถึงดี (Average to Good)	ควบคุมลูกบอลได้ แต่เป็นลูกที่เล่นต่อได้ยาก ตำแหน่งการเล่นดี แต่ช้อน ให้กับคนอื่นไม่ค่อยดี เล่นเป็นทีมได้ปานกลาง สามารถเซ็ทได้สูงและแม่นยำ อยู่ในตำแหน่งและทิศทางที่จะทำการรุกได้ มีความพยายามที่ตบและสกัดกั้น แต่ประสบผลสำเร็จไม่มากนัก ไม่มีปัญหาเรื่องการเสริฟ
2 ไม่ดีถึง ปานกลาง (Poor to Average)	ทักษะในการเล่นไม่ดีนัก แต่ไม่แตกต่างกับคนอื่น ๆ มากจนเกินไป ทั้งตำแหน่งในการเล่น บางครั้งก็ช่วยให้ทีมได้แต้มบ้าง มีความพยายามที่จะเซ็ทแต่ไม่ค่อยประสบผลที่ดี อยู่ในตำแหน่งที่ทำการรุกไม่ได้ และมีปัญหาเรื่องการเสริฟ
1 ไม่ดี (Poor)	เล่นลูกบอลไม่ได้ ใช้กำหมัดหรืออุ้งมือในการเล่นออกนอกตำแหน่งการเล่นอยู่ตลอดเวลา ความสามารถในการเล่นทีมยังใช้ไม่ได้เลย บางครั้งพยายามที่จะเซ็ท แต่ไม่ประสบผลสำเร็จเลย ไม่มีความสามารถในการรุก และมีปัญหาในการตีลูกบอลกลับไปยังฝ่ายตรงข้าม

* ใยเกิน (Aiken. 1979 : 229 - 234) ได้ศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมในอิหร่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 50 คน และหญิง 50 คน อายุ 11 - 15 ปี ของแต่ละเกรด 6, 7 และ 8 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แบบลิเคอร์ทที่มีข้อความ 24 ข้อความ และมีคำตอบ 5 คำตอบ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนน 0 1 2 3 หรือ 4 คะแนน สำหรับข้อความทางลบ ให้คะแนน 4, 3, 2, 1 หรือ 0 คะแนน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ได้ถูกวัดใน 4 มิติ คือ 1) ด้านความเพลิดเพลิน 2) ด้านแรงจูงใจ 3) ด้านความสำคัญ และ 4) ด้านอิสระจากความกลัวใน

วิชาคณิตศาสตร์ โดยแยกคำนวณตามระดับชั้นและเพศ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคะแนนการวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์แต่ละด้านมีค่าระหว่าง .50 ถึง .86 และคะแนนรวมการวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีค่าระหว่าง .81 ถึง .91 ดังนั้นแบบวัดนี้จึงเป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 6, 7 และ 8 ของโรงเรียนมัธยมในอิหร่านได้เป็นอย่างดี

การวิจัยในประเทศไทย

ประชา ทองศิริ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแบบประเมินค่าความสามารถทางกระป๋องกระป๋อง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะทางกระป๋องกระป๋อง แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 39 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนวิชากระป๋องกระป๋องมาแล้ว ปีการศึกษา 2527 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยใช้คุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คือ อาจารย์วิจิตร ชีเชิญ อาจารย์ชุนห์ รุ่งประพันธ์ รองศาสตราจารย์จชัย โกมารทัต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชีพ นิมวงศ์ และอาจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ มีดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.6 - 1.00 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ .9654 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยสูง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่ามีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ .82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยสูง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมิน โดยวิธีแจกแจงที พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินระหว่าง 3.4394 - 34.5708 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ในระดับสูง

คารณี นวพันธุ์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา เป็นแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะลีลา แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลา ปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน โดยใช้บุคคลประเมินค่า มีค่าดัชนี สอดคล้องกับพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง .8 - 1.00
2. ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง จากคะแนนระหว่าง .3837 - .8550 อย่างมีนัย สำคัญของสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเท่ากับ .8868 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่า โดยผู้ประเมิน 3 คน จำนวนค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมิน โดยวิธีแจกแจงที พบว่า มีค่าอำนาจ จำแนกรายชื่อของแบบประเมินระหว่าง 4.286 - 14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

★ ชูชัย บัวบูชา (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริง และพึงประสงค์ของ ผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา ซึ่ง ประกอบด้วยคุณลักษณะของการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้ กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผน - เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ แบบสอบถามเป็น มาตรฐานส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักฟุตบอล จำนวน 60 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน ผู้จัดการทีม จำนวน 30 คน และผู้สื่อข่าวกีฬา จำนวน 30 คน โดยใช้วิธี สุ่มแบบหลายขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ด้านคุณสมบัติส่วนตัวที่เป็นจริงมากที่สุด และที่พึงประสงค์มากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่
 - 1.1 เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน
 - 1.2 มีความสามารถในการตัดสินเป็นที่ยอมรับด้วยความสามารถของตัวเอง โดยไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลใด ๆ
2. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสิน ฟุตบอลฟีฟ่า ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอลที่เป็นจริงมากที่สุด และที่พึงประสงค์มาก ที่สุด ได้แก่ มีความรู้ในเรื่องกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ

3. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตัวเองไว้ล่วงหน้า

4. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานที่พึงประสงค์มากที่สุด เรียงตามลำดับได้แก่

4.1 มีอัธยาศัยไมตรีกับคนทั่วไป

4.2 ยกย่องชมเชยผู้ร่วมงานด้วยความจริงใจ

4.3 มีความเอื้ออาทร สุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัว

5. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านบุคลิกภาพ ที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ พุดจาฉะฉาน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะของบุคคลและสังคม

สมถวิล ชาอุทัย (2537 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยประเมินความสามารถทางทักษะเฉพาะบุคคล ความสามารถในการเล่นเป็นทีม และพฤติกรรมในขณะที่เล่นเป็นทีม แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 11 ข้อ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ผ่านการเรียนบาสเกตบอล 1 มาแล้ว และกำลังเรียนบาสเกตบอล 2 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นนักเรียนหญิง 40 คน และนักเรียนชาย 40 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) เท่ากับ 1.0

2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 ประเมินนักเรียนหญิงเท่ากับ 0.88 และนักเรียนชายเท่ากับ 0.77 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 ประเมินนักเรียนหญิงเท่ากับ 0.86 และนักเรียนชายเท่ากับ 0.82 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 ประเมินนักเรียนหญิงเท่ากับ 0.91 และนักเรียนชายเท่ากับ 0.83 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ประเมินนักเรียนหญิงเท่ากับ 0.91 และประเมินนักเรียนชายเท่ากับ 0.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของแบบประเมินพบว่า นักเรียนหญิงทำคะแนนสูงสุดได้ 132 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 70 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์

ที่ 0.50 ส่วนนักเรียนชายทำคะแนนสูงสุดได้ 140 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 83 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

นางนุช ทองผล (2538 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายด้วยพระราชทาน ก ประกอบด้วย สโมสรธนาคารกรุงเทพ สโมสรธนาคารกสิกรไทย สโมสรธนาคารนครหลวงไทย และสโมสรปิโตรเลียม จำนวน 40 คน ได้กลุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($\chi^2 = 2.705, 5.666$ และ 4.269 ตามลำดับ)

2. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ของตำแหน่งการ์ด รายการที่ 1 กับรายการที่ 2 รายการที่ 1 กับรายการที่ 3 รายการที่ 2 กับรายการที่ 3 และรายการที่ 1, 2 และ 3 กับคะแนน รวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.562, .0667, 0.834, 0.774, 0.822$ และ 0.941 ตามลำดับ)

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับของตำแหน่งฟอร์เวิร์ดและเซนเตอร์ ทุกรายการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.764 - 0.990$ ตามลำดับ)

3. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ตำแหน่งการ์ดมีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.346, 0.500, 0.655$ และ 0.858 ตามลำดับ)

ค่าความเชื่อมั่นของตำแหน่งฟอร์เวิร์ดและเซนเตอร์ทุกคู่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.903 - 0.986$ ตามลำดับ)

4. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย ตำแหน่งการ์ด จากผู้ประเมิน คนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 3 คะแนนรวมคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.655, 0.596, 0.441, 0.084, 0.072$ และ 0.131 ตามลำดับ)

ค่าความเป็นปรนัยของตำแหน่งฟอร์เวิร์ดและเซนเตอร์ ทุกคู่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.518 - 0.974$ ตามลำดับ)

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

แบบประเมินผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และค่าความเป็นปรนัยสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ตัดสินบาสเกตบอลของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินเกมการแข่งขันบาสเกตบอลในกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 12 ที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 และการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 28 ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 16 - 23 มิถุนายน พ.ศ. 2539 โดยได้จากการเจาะจง (Purposive Random Sampling) แห่งละจำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และระเบียบการวัดผลในเรื่องการตัดสินของวิชาบาสเกตบอล
 2. สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาบาสเกตบอลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและมีประสบการณ์ในการสอนมาไม่ต่ำกว่าคนละ 10 ปี เพื่อกำหนดขอบเขตของการประเมินว่าจะประเมินด้านใดบ้าง
 3. นำขอบเขตที่ได้ในข้อ 2 มาสร้างรายการย่อยของแบบประเมินในแต่ละด้าน
 4. นำแบบประเมินที่ได้ในข้อ 3 ไปให้ประธาน และกรรมการควบคุมปริญาณิพนธ์
- ตรวจ

5. นำแบบประเมินจากข้อ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบ ได้แก่

- 5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา
- 5.2 รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย
- 5.3 รองศาสตราจารย์วิรัช วรรณรัตน์
- 5.4 อาจารย์สมเกียรติ นุกิจรังสรรค์
- 5.5 อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ

6. นำแบบประเมินมาแก้ไขและปรับปรุง แล้วนำมาสร้างแบบประเมินในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก ซึ่งกำหนดให้คะแนนตามลำดับดังนี้ 5, 4, 3, 2, 1

7. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) โดยวิธีของโรวินELLI และ แฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

8. นำแบบประเมินไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยทดลองใช้กับผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ทำการตัดสินกีฬาของสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ใช้ผู้ประเมิน 3 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ขอความร่วมมือต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ วิธีการประเมินแบบประเมิน และพิจารณาข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล
4. ก่อนทำการประเมิน ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตวิธีการประเมินให้แก่ผู้ประเมิน และกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวิธีการประเมินและสิ่งที่ต้องการจะประเมิน
5. ผู้ประเมิน หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ด้านการตัดสินบาสเกตบอลไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน คือ
 - 5.1 นายอานวย คเชนทร์เดชา
 - 5.2 นายจำลอง จันทรศรีเทพ
 - 5.3 นายชมพู วชิรศรีสุกัลยา
6. จัดที่นั่งของผู้ประเมินโดยให้นั่งประเมินด้านหลังเจ้าหน้าที่โต๊ะ (ภาพแสดงตำแหน่งของผู้ประเมินอยู่ในภาคผนวก ง)
7. ผู้ประเมินให้คะแนนผู้ตัดสินขณะทำการแข่งขันบาสเกตบอลในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 จำนวน 20 คน และในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 28 จำนวน 20 คน

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินมาหาค่าต่าง ๆ คือ

1. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) จากการให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือ โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในแต่ละด้านจากคะแนนของการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ที่ระดับ .05
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับจากคะแนนของการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ที่ระดับ .05
4. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ในแต่ละด้านจากความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient) ที่ระดับ .05
5. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ทั้งฉบับจากความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient) ที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- I = แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล
- I_1 = แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านบุคลิกภาพ
- I_2 = แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านการดำเนินการขณะตัดสิน
- I_3 = แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านตำแหน่ง ทิศทาง และ
ความสัมพันธ์ของการตัดสิน
- I_4 = แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา
และการนำไปใช้
- Score = คะแนนที่ได้จากการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล
- E_1 = ผู้ประเมินคนที่ 1
- E_2 = ผู้ประเมินคนที่ 2
- E_3 = ผู้ประเมินคนที่ 3
- I.C. = ดัชนีความสอดคล้อง
- r = ค่าความสัมพันธ์
- N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบประเมินจากการให้คะแนน
โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือ โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน
(Rovinelli and Hambleton)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินแต่ละด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์
แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์
แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

4. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินแต่ละด้าน จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient)

5. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินทั้งฉบับ จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลเป็นรายข้อ

แบบประเมิน	I.C.	แบบประเมิน	I.C.
ข้อ 1		ข้อ 3	
1.1	1	3.1	1
1.2	1	3.2	1
1.3	1	3.3	1
1.4	1	3.4	1
1.5	1	3.5	1
ข้อ 2		ข้อ 4	
2.1	1	4.1	1
2.2	1	4.2	1
2.3	1	4.3	1
2.4	1	4.4	1
2.5	1	4.5	1

จากตาราง 1 แสดงว่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 นั่นคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) เท่ากับ 1.0

ตาราง 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินในแต่ละด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)

N	r			
	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄
40	0.89 *	0.74 *	0.88 *	0.93 *

* $p < .05$ ($df = 38$, $r = 0.31$)

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. แบบประเมินด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.89 กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง
2. แบบประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสิน มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.74 กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการดำเนินการขณะตัดสิน มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง
3. แบบประเมินด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.88 กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง
4. แบบประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.93 กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)

N	Score	r
40	I	0.92 *

* $p < .05$ ($df = 38$, $r = 0.31$)

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.92 กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสิน
บาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

ตาราง 4 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินในแต่ละด้าน จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient) ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)

Score	r		
	E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
I ₁	0.99 *	0.99 *	0.99 *
I ₂	0.98 *	0.98 *	0.98 *
I ₃	0.98 *	0.98 *	0.98 *
I ₄	0.88 *	0.90 *	0.93 *

* $p < .05$ ($df = 38$, $r = 0.31$)

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. แบบประเมินด้านบุคลิกภาพมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.99, 0.99 และ 0.99 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในด้านบุคลิกภาพมีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

2. แบบประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสิน มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านการดำเนินการขณะตัดสิน มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

3. แบบประเมินด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน มีค่าความเป็นปรนัย ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

4. แบบประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้ มีค่าความเป็น
ปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.88, 0.90 และ 0.93 ตามลำดับ
กล่าวคือ แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้มี
ค่าความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

ตาราง 5 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินทั้งฉบับ จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่าง
ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient) ประเมินผู้ตัดสิน
บาสเกตบอล ($N = 40$)

Score	r		
	E_1 กับ E_2	E_1 กับ E_3	E_2 กับ E_3
I	0.98 *	0.99 *	0.99 *

* $p < .05$ ($df = 38$, $r = 0.31$)

จากตาราง 5 แสดงว่าแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัย
ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31$) มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.99 และ 0.99 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบ
ประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ตัดสินบาสเกตบอลของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินเกมการแข่งขันบาสเกตบอลในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 ที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 และ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 16 - 23 มิถุนายน พ.ศ. 2539 ได้โดยการเจาะจง (Purposive Random Sampling) แห่งละจำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน
3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน
4. ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับลักษณะพฤติกรรม โดยวิธีของโรวินELLI และ แฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินแต่ละด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
4. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินแต่ละด้าน จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient)
5. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินทั้งฉบับ จากความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation Coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) มีค่าความเที่ยงตรง 1.0 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ในระดับสูง
2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในแต่ละด้าน
 - 2.1 แบบประเมินด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
 - 2.2 แบบประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสินใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
 - 2.3 แบบประเมินด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
 - 2.4 แบบประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

4. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ในแต่ละด้าน

4.1 แบบประเมินด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99, 0.99 และ 0.99 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

4.2 แบบประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสินใจ มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

4.3 แบบประเมินด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

4.4 แบบประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.88, 0.90 และ 0.93 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

5. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98, 0.99 และ 0.99 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก

อภิปรายผล

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินผู้ตัดสินใจแบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวัดตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา (Subject matter specialist) เป็นผู้ตรวจสอบ พบว่าแบบประเมินผู้ตัดสินใจแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับสูง แสดงว่าแบบประเมินนี้มีความครอบคลุมและสามารถวัดเนื้อหาเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ตามที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 115 - 116) กล่าวว่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเป็นความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของเครื่องมือ ถ้าเครื่องมือใดสร้างได้สอดคล้องกับเนื้อหา

สาระของสิ่งที่ต้องการจะศึกษา ก็กล่าวได้ว่าเครื่องมือ นั้น ๆ มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาซึ่งการตรวจสอบโดยอาศัยคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รอบรู้เฉพาะเรื่องเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือ โดยพิจารณาว่าเครื่องมือ นั้น ๆ ได้ถามในแง่มุมต่าง ๆ หรือประเด็นต่าง ๆ ตามที่ควรจะได้ครอบคลุมหรือไม่ ถ้าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านตัดสินใจตรงกันว่าใช้ได้ แบบทดสอบนั้นก็มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับ สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2526 : 2) ที่ว่า ถ้าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวัดกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดนั้น (I.C.) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 เครื่องมือนี้เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น แต่เครื่องมือที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 จะถูกกำจัดออกไป หรือนำไปแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้านบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินการขณะตัดสินใจ ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง และด้านความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก และแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน ซึ่งประคอง กรรณสูตร (2534 : 111) ได้กล่าวว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.70 - 0.90 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก แสดงว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีลักษณะของคำถามชัดเจน เฉพาะเจาะจง การตรวจให้คะแนนมีความเป็นปรนัย และคำถามของแบบประเมินแต่ละข้อมีความเป็นอิสระจากกัน เช่น แบบประเมินด้านความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ในข้อ 4.2 การตัดสินใจผิดระเบียบ และข้อ 4.3 การตัดสินใจฟาวล์ ลักษณะของคำถามมีความชัดเจน มีรายละเอียดในการให้คะแนนที่ชัดเจน และแบบประเมินทั้งสองข้อมีความเป็นอิสระจากกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ข้อ 4.2 เป็นการประเมินการผิดระเบียบของการเล่นบาสเกตบอล ส่วนข้อ 4.3 เป็นการประเมินการฟาวล์ของการเล่นบาสเกตบอล

แบบประเมินฉบับนี้มีจำนวนข้อของการประเมิน 20 ข้อ ซึ่งมากพอและครอบคลุมเนื้อหาทุกด้านของการตัดสินบาสเกตบอล อีกทั้งคุณลักษณะของผู้รับการประเมิน จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นผู้ตัดสินที่อยู่ในระดับต่างกัน กล่าวคือ เป็นผู้ตัดสินสหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาติ (FIBA) จำนวน 10 คน และผู้ตัดสินของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 30 คน โดยผู้ตัดสินทั้งสองระดับมีความสามารถแตกต่างกัน นอกจากนี้การจัดที่นั่งของผู้ประเมิน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดไว้หลังโต๊ะเจ้าหน้าที่ ทำให้มีมุมมองในการประเมินชัดเจน และผู้ถูกประเมินเป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันจริงของการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 และกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 128) ที่ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้เครื่องมือมีความเชื่อมั่นสูงนั้นประกอบด้วย ลักษณะของคำถาม จำนวนของข้อคำถาม ต้องมีมากพอและครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่รับการทดสอบมีระดับความ

สามารถกระจายกันออกไป และสภาพแวดล้อมของการดำเนินการทดสอบทำให้ผู้ตอบและผู้รับการทดสอบใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ จากเหตุผลดังกล่าวแสดงว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูงมาก ตามที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 120) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงให้ทราบว่าเครื่องมือชิ้น ๆ ให้ผลการวัดที่สม่ำเสมอ แน่นนอน คงที่ (Stability or consistency) มากน้อยเพียงใด ถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผลการวัดที่แน่นอนคงที่มาก ไม่ว่าจะนำไปวัดกี่ครั้งก็ตาม เครื่องมือชิ้นนั้นก็มีความเชื่อมั่นสูง ในทางตรงข้าม ถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้นนั้นให้ผลการวัดที่มีความคงที่น้อย เครื่องมือชิ้นนั้นก็มีความเชื่อมั่นต่ำ

3. การหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินผู้ตัดสินบาทเกดบอลในแต่ละด้านและทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก ซึ่ง ประคอง กรรณสูตร (2534 : 111) กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเมื่ออ่านแบบประเมินแล้ว ผู้ประเมินมีความเข้าใจตรงกันว่าเป็นการประเมินเกี่ยวกับการตัดสินบาทเกดบอล ซึ่งมีสิ่งที่จะประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน และด้านความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ ในแต่ละด้านมีรายละเอียดของการประเมิน ทำให้ผู้ประเมินให้คะแนนตรงกัน เช่น แบบประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสิน ในข้อ 2.2 การใช้สัญญาณมือ ผู้ประเมินสามารถให้คะแนนได้ตรงกัน กล่าวคือ การใช้สัญญาณมือถูกต้อง ชัดเจน ทุกครั้ง ได้ 5 คะแนน การใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง ได้ 4 คะแนน การใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง ได้ 3 คะแนน การใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง ได้ 2 คะแนน และการใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้องมากกว่า 3 ครั้ง ได้ 1 คะแนน จากตัวอย่างผู้ประเมินสามารถแปลความหมายจากคะแนนที่ประเมินได้ตรงกัน ตามที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 128) กล่าวว่า ความเป็นปรนัยเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงลักษณะ 3 ประการ คือ

3.1 คำถามมีความแจ่มแจ้งชัดเจน ซึ่งเฉพาะ ทุกคนอ่านแล้วมีความเข้าใจตรงกันว่าคำถามนั้น ถามเกี่ยวกับอะไร

3.2 การตรวจให้คะแนน มีความแน่นอนตรงกัน ไม่ว่าจะให้ใคร ๆ ตรวจก็ตาม

3.3 มีความชัดเจนในการแปลความหมาย นั่นคือคะแนนที่ได้แปลความหมายได้ตรงกันว่า มีความสามารถอยู่ในระดับใด

งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยต้องการสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดการตัดสินของผู้ตัดสินบาทเกดบอล ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้า สิ่งที่จะวัดในเรื่องของการตัดสินบาทเกดบอล ประกอบด้วยรายการที่ควรวัด 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน

3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ
4. ด้านความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้

ในแต่ละด้านผู้วิจัยได้นำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดรายละเอียดของการวัด โดยแบ่งรายละเอียดออกเป็นด้านละ 5 ข้อ ในแต่ละข้อได้กำหนดขอบเขตของการให้คะแนนเพื่อให้มีความเป็นปรนัย และยึดหลักการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน แปลความหมายได้ตรงกัน จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าสิ่งที่สามารถใช้ทดสอบควรรู้ใช้แบบประเมินค่า (Rating scale) เป็นเครื่องมือในการวัด และได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินผู้ตัดสินใจตัดสินใจตามหลักของจอห์นสันและเนลสัน (Johnson and Nelson, 1986 : 59 - 63) ที่ว่า แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ควรมีลักษณะที่เป็นฐานสำคัญคือ มีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) และมีความเป็นปรนัย (Objectivity)

แบบประเมินผู้ตัดสินใจตัดสินใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัยในระดับสูงมาก แสดงว่าแบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินที่มีคุณภาพสูง เหมาะที่จะนำไปใช้ประเมินผู้ตัดสินใจตัดสินใจได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการประเมินแต่ละครั้ง ควรพิจารณาเกมการแข่งขันที่ไม่แตกต่างกันมากเกินไป
2. ในการประเมินผู้ตัดสินใจตัดสินใจแต่ละคน ควรประเมินหลาย ๆ ครั้ง และประเมินในเกมการแข่งขันที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างเกณฑ์ปกติของผู้ตัดสินใจตัดสินใจตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ควรมีการสร้างแบบประเมินในกีฬาประเภทอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จรินทร์ ธานีรัตน์. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2519.
- ชูชัย บัวบูชา. คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลฟิฟ่า ตามทัศนะของ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- คารณี นวพันธุ์. แบบประเมินค่าความสามารถกีฬาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- นงนุช ทองผล. การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักบาสเกตบอลชาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2534.
- ประชา ทองศิริ. แบบประเมินค่าความสามารถทางกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย พลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- เยาวดี รางชัยกุล. “หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา,” วารสารครูศาสตร์. 5 : 14 กันยายน - ตุลาคม, 2521.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

- วิเชียร เกตุสิงห์. การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.
- สมเกียรติ อักษรถึง. กติกาสากลทดสอบ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- _____. เทคนิคการตัดสินกีฬาสากลทดสอบ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2528.
- สมถวิล ชาอุชัย. แบบประเมินความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. ผู้ตัดสินบาสเกตบอล. กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 27. กรุงเทพฯ : อักษรธนเศรษฐ, 2537.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนดา. การประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- สุมาลี เพชรศิริ. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- อุดม พิมพ์า และสมเกียรติ อักษรถึง. เทคนิคการตัดสินกีฬาสากลทดสอบ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- Aiken, Lewin R. "Attitude Toward Mathematics and Science in Iranian Middle Schools," School Science and Mathematics. 79(3) : 229 - 234 ; March, 1979.
- Hopkins, Charles D. and Richard L. Antes. Classroom Testing. Ithasca : F.E. Peacock Publishers Inc., 1979.
- International Basketball Federation. Official Basketball Rules and Referee's Manual. Munchen, Fed Rep. of Germany, 1994.
- Johnson, Barry L. and Jack K. Nelson. "Basic Concepts in Test Evaluation," Practical Measurements for Evaluation in Physical Education. 4th ed. Minesota : Burgess International Group Inc., 1986.
- Marshall, John Clark and Loydy Wesley Hales. Classroom Test Construction. California : Addison Wesley Publishing Company, 1971.

Nixon, John E. and Ann E. Jewett. An Introduction to Physical Education. 8th ed.

West Washington Square : Saunders Company, 1974.

Scriven M. "The Methodology of Evaluation," Curriculum Evaluation. Chicago : Rand McNally, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

แบบประเมินผู้ตัดสินบาทเกตบอล

ทีม เอ..... ทีม บี.....
 การแข่งขัน..... วันที่..... เวลา.....
 เกมที่..... สถานที่.....
 ผู้ตัดสินที่ 1
 ผู้ตัดสินที่ 2
 ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่ามี 5 ระดับ เรียงตามลำดับดังนี้

ก. ดีมาก	กำหนดคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
ข. ดี	กำหนดคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
ค. ปานกลาง	กำหนดคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
ง. ต่ำ	กำหนดคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
จ. ต่ำมาก	กำหนดคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

แบบประเมินฉบับนี้ประกอบด้วยรายการประเมิน 4 ด้าน

1. ประเมินด้านบุคลิกภาพ (10 คะแนน)
2. ประเมินด้านการดำเนินการขณะตัดสิน (20 คะแนน)
3. ประเมินด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน (20 คะแนน)
4. ประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ (50 คะแนน)

1. ด้านบุคลิกภาพ (10 คะแนน)
 - 1.1 การวางตัว
 - 1.2 ลักษณะการแต่งกาย
 - 1.3 ความกระตือรือร้น
 - 1.4 ลักษณะท่าทางการแสดงออก
 - 1.5 การตัดสินใจ
2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน (20 คะแนน)
 - 2.1 การใช้สัญญาณนกหวีด
 - 2.2 การใช้สัญญาณมือ
 - 2.3 การดำเนินการเล่นลูกกระโดดและการส่งลูกบอลเข้าเล่น
 - 2.4 การดำเนินการโยนโทษ
 - 2.5 การดำเนินการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัว
3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน (20 คะแนน)
 - 3.1 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินนำ
 - 3.2 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินตาม
 - 3.3 การเปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสิน
 - 3.4 ความสัมพันธ์กับคู่ตัดสินและเจ้าหน้าที่โต๊ะ
 - 3.5 ความรับผิดชอบในพื้นที่
4. ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้ (50 คะแนน)
 - 4.1 การควบคุมการแข่งขัน
 - 4.2 การตัดสินการผิดระเบียบ
 - 4.3 การตัดสินการฟาวล์
 - 4.4 การพิจารณาบทลงโทษการฟาวล์
 - 4.5 การใช้ดุลยพินิจในการตัดสิน

รายละเอียดของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

1. ด้านบุคลิกภาพ

1.1 การวางตัว

- ก. วางตัวได้เหมาะสมเป็นกันเองและสุภาพเรียบร้อย ตลอดการตัดสิน
- ข. วางตัวได้ไม่เหมาะสม ไม่เป็นกันเอง และไม่สุภาพเรียบร้อย เป็นบางครั้ง
- ค. วางตัวได้ไม่เหมาะสม ไม่เป็นกันเอง และไม่สุภาพเรียบร้อย บ่อย
- ง. วางตัวได้ไม่เหมาะสม ไม่เป็นกันเอง และไม่สุภาพเรียบร้อย บ่อยมาก
- จ. วางตัวได้ไม่เหมาะสม ไม่เป็นกันเอง และไม่สุภาพเรียบร้อย ตลอดการตัดสิน

1.2 ลักษณะการแต่งกาย

- ก. แต่งกายถูกต้องตามกติกา สะอาดเรียบร้อย
- ข. แต่งกายถูกต้องตามกติกา ไม่สะอาดเรียบร้อย
- ค. แต่งกายผิดกติกา (1 อย่าง) สะอาดเรียบร้อย
- ง. แต่งกายผิดกติกา (1 อย่าง) ไม่สะอาดเรียบร้อย
- จ. แต่งกายผิดกติกา (มากกว่า 1 อย่าง)

1.3 ความกระตือรือร้น

- ก. การเคลื่อนไหวด้วยความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง ตลอดการตัดสิน
- ข. การเคลื่อนไหวเชื่องช้าและเฉื่อยชา เป็นบางครั้ง
- ค. การเคลื่อนไหวเชื่องช้าและเฉื่อยชา บ่อย
- ง. การเคลื่อนไหวเชื่องช้าและเฉื่อยชา บ่อยมาก
- จ. การเคลื่อนไหวเชื่องช้าและเฉื่อยชา ตลอดการตัดสิน

1.4 ลักษณะท่าทางการแสดงออก

- ก. สามารถควบคุมอารมณ์และกิริยาท่าทางได้เป็นปกติตลอดการตัดสิน
- ข. มีอาการประหม่าและตื่นเต้นเป็นบางครั้ง
- ค. มีอาการประหม่าและตื่นเต้นบ่อยครั้ง
- ง. มีอาการประหม่าและตื่นเต้นบ่อยครั้งมาก
- จ. ไม่สามารถควบคุมอารมณ์และกิริยาท่าทางได้เหมาะสม

1.5 การตัดสินใจ

- ก. แสดงถึงความมั่นใจทุกครั้งในการตัดสินใจ
- ข. แสดงถึงความไม่มั่นใจเป็นบางครั้งในการตัดสินใจ
- ค. แสดงถึงความไม่มั่นใจบ่อยครั้งในการตัดสินใจ
- ง. แสดงถึงความไม่มั่นใจบ่อยครั้งมากในการตัดสินใจ
- จ. แสดงถึงความไม่มั่นใจทุกครั้งในการตัดสินใจ

2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสินใจ

2.1 การใช้สัญญาณนกหวีด

- ก. ใช้สัญญาณนกหวีดได้ถูกต้องตรงกับเหตุการณ์ทุกครั้งและสัญญาณหนักแน่น
- ข. ใช้สัญญาณนกหวีดได้ตรงกับเหตุการณ์ แต่สัญญาณไม่หนักแน่น
- ค. ใช้สัญญาณนกหวีดไม่ตรงกับเหตุการณ์และสัญญาณไม่หนักแน่น
- ง. ใช้สัญญาณนกหวีดหลายครั้ง เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น
- จ. ใช้สัญญาณนกหวีดไม่ถูกต้องและไม่ตรงกับเหตุการณ์

2.2 การใช้สัญญาณมือ

- ก. ใช้สัญญาณมือถูกต้อง ชัดเจน ทุกครั้ง
- ข. ใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง
- ค. ใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ง. ใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง
- จ. ใช้สัญญาณมือไม่ถูกต้อง มากกว่า 3 ครั้ง

2.3 การดำเนินการเล่นลูกกระโดดและการส่งลูกบอลเข้าเล่น

- ก. ดำเนินการเล่นลูกกระโดดและส่งลูกบอลเข้าเล่นจากนอกสนามได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ดำเนินการเล่นลูกกระโดดและส่งลูกบอลเข้าเล่นจากนอกสนามไม่ถูกต้อง 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ค. ดำเนินการเล่นลูกกระโดดและส่งลูกบอลเข้าเล่นจากนอกสนามไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ง. ดำเนินการเล่นลูกกระโดดและส่งลูกบอลเข้าเล่นไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง มากกว่า 1 ครั้ง
- จ. ดำเนินการเล่นลูกกระโดดและส่งลูกบอลเข้าเล่นไม่ถูกต้อง ทุกครั้ง

2.4 การดำเนินการโยนโทษ

- ก. ดำเนินการขณะโยนโทษได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ดำเนินการขณะโยนโทษไม่ถูกต้อง 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ค. ดำเนินการขณะโยนโทษไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ง. ดำเนินการขณะโยนโทษไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง มากกว่า 1 ครั้ง
- จ. ดำเนินการขณะโยนโทษไม่ถูกต้อง ทุกครั้ง

2.5 การดำเนินการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัว

- ก. ดำเนินการขณะมีการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัวได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ดำเนินการขณะมีการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัวไม่ถูกต้อง 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ค. ดำเนินการขณะมีการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัวไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง 1 ครั้ง
- ง. ดำเนินการขณะมีการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัวไม่ถูกต้อง มากกว่า 1 อย่าง มากกว่า 1 ครั้ง
- จ. ดำเนินการขณะมีการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัวไม่ถูกต้อง ทุกครั้ง

3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน

3.1 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินนำ

- ก. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินนำถูกต้องและการเคลื่อนที่ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินนำถูกต้อง แต่การเคลื่อนที่ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ค. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินนำถูกต้อง แต่การเคลื่อนที่ไม่ถูกต้องมากกว่า 2 ครั้ง
- ง. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินนำไม่ถูกต้องและการเคลื่อนที่ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- จ. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินนำไม่ถูกต้องและการเคลื่อนที่ไม่ถูกต้องมากกว่า 2 ครั้ง

3.2 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินตาม

- ก. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินตามถูกต้องและการเคลื่อนที่ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินตามถูกต้อง แต่การเคลื่อนที่ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ค. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินตามถูกต้อง แต่การเคลื่อนที่ไม่ถูกต้องมากกว่า 2 ครั้ง
- ง. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินตามไม่ถูกต้องและการเคลื่อนที่ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- จ. ตำแหน่งของการเป็นผู้ตัดสินตามไม่ถูกต้องและการเคลื่อนที่ไม่ถูกต้องมากกว่า 2 ครั้ง

- 3.3 การเปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจ
- ก. เปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจถูกต้องทุกครั้ง
 - ข. เปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง
 - ค. เปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
 - ง. เปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง
 - จ. เปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสินใจไม่ถูกต้องมากกว่า 3 ครั้ง

- 3.4 ความสัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะ
- ก. สัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะถูกต้องทุกครั้ง
 - ข. ไม่สัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะ 1 ครั้ง
 - ค. ไม่สัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะ 2 ครั้ง
 - ง. ไม่สัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะ 3 ครั้ง
 - จ. ไม่สัมพันธ์กับคู่ตัดสินใจและเจ้าหน้าที่โต๊ะมากกว่า 3 ครั้ง

- 3.5 ความรับผิดชอบในพื้นที่ขณะตัดสินใจ
- ก. รับผิดชอบในพื้นที่ของตนเองโดยตัดสินใจทันเหตุการณ์ทุกครั้ง
 - ข. รับผิดชอบในพื้นที่ของตนเองโดยตัดสินใจไม่ทันเหตุการณ์ 1 ครั้ง
 - ค. รับผิดชอบในพื้นที่ของตนเองโดยตัดสินใจไม่ทันเหตุการณ์ 2 ครั้ง
 - ง. รับผิดชอบในพื้นที่ของตนเองโดยตัดสินใจไม่ทันเหตุการณ์ 3 ครั้ง
 - จ. รับผิดชอบในพื้นที่ของตนเองโดยตัดสินใจไม่ทันเหตุการณ์ มากกว่า 3 ครั้ง

4. ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้

- 4.1 การควบคุมเกมการแข่งขัน
- ก. ควบคุมเกมการแข่งขันโดยผู้ฝึกสอนและนักกีฬายอมรับการตัดสินใจทุกครั้ง
 - ข. ควบคุมเกมการแข่งขันโดยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาไม่ยอมรับการตัดสินใจ 1 ครั้ง
 - ค. ควบคุมเกมการแข่งขันโดยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาไม่ยอมรับการตัดสินใจ 2 ครั้ง
 - ง. ควบคุมเกมการแข่งขันโดยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาไม่ยอมรับการตัดสินใจ 3 ครั้ง
 - จ. ควบคุมเกมการแข่งขันโดยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาไม่ยอมรับการตัดสินใจมากกว่า 3 ครั้ง

4.2 การตัดสินการผิดระเบียบ

- ก. ตัดสินการผิดระเบียบได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ตัดสินการผิดระเบียบไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง
- ค. ตัดสินการผิดระเบียบไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ง. ตัดสินการผิดระเบียบไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง
- จ. ตัดสินการผิดระเบียบไม่ถูกต้องมากกว่า 3 ครั้ง

4.3 การตัดสินการฟาวล์

- ก. ตัดสินการฟาวล์ได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. ตัดสินการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง
- ค. ตัดสินการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ง. ตัดสินการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง
- จ. ตัดสินการฟาวล์ไม่ถูกต้องมากกว่า 3 ครั้ง

4.4 การพิจารณาบทลงโทษการฟาวล์

- ก. พิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ได้ถูกต้องทุกครั้ง
- ข. พิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 1 ครั้ง
- ค. พิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
- ง. พิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ไม่ถูกต้อง 3 ครั้ง
- จ. พิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ไม่ถูกต้องมากกว่า 3 ครั้ง

4.5 การใช้ดุลยพินิจในการตัดสิน

- ก. ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสมทุกครั้ง
- ข. ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ไม่เหมาะสม 1 ครั้ง
- ค. ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ไม่เหมาะสม 2 ครั้ง
- ง. ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ไม่เหมาะสม 3 ครั้ง
- จ. ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ไม่เหมาะสมมากกว่า 3 ครั้ง

ภาคผนวก ข

ใบบันทึกคะแนนของแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

ใบบันทึกคะแนนของแบบประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ผู้ตัดสินที่ 1

ผู้ประเมิน

ผู้ตัดสินที่ 2

รายการประเมิน	ผู้ตัดสินที่ 1						ผู้ตัดสินที่ 2					
	5	4	3	2	1	คะแนน	5	4	3	2	1	คะแนน
1. ด้านบุคลิกภาพ												
1.1 การวางตัว												
1.2 ลักษณะการแต่งกาย												
1.3 ความกระตือรือร้น												
1.4 ลักษณะท่าทางการแสดงออก												
1.5 การตัดสินใจ												
คะแนน												
คะแนนรวม	คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก		
	คะแนน (.4)			คะแนน (.4)			คะแนน (.4)			คะแนน (.4)		
2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน												
2.1 การใช้สัญญาณนกหวีด												
2.2 การใช้สัญญาณมือ												
2.3 การดำเนินการเล่นลูกกระโดดและการส่งลูกบอลเข้าเล่น												
2.4 การดำเนินการโยนโทษ												
2.5 การดำเนินการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัว												
คะแนน												
คะแนนรวม	คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก		
	คะแนน (.8)			คะแนน (.8)			คะแนน (.8)			คะแนน (.8)		
3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความอัมพันธ์ของการตัดสิน												
3.1 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินนำ												
3.2 ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะเป็นผู้ตัดสินตาม												
3.3 การเปลี่ยนตำแหน่งและทิศทางในการตัดสิน												
3.4 ความสัมพันธ์กับคู่ตัดสินและเจ้าหน้าที่โต๊ะ												
3.5 ความรับผิดชอบในพื้นที่ขณะตัดสิน												
คะแนน												
คะแนนรวม	คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก		
	คะแนน (.8)			คะแนน (.8)			คะแนน (.8)			คะแนน (.8)		
4. ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้												
4.1 การควบคุมเกมการแข่งขัน												
4.2 การตัดสินใจการผิดระเบียบ												
4.3 การตัดสินใจการฟาวล์												
4.4 การพิจารณาบทลงโทษการฟาวล์												
4.5 การใช้ดุลยพินิจในการตัดสิน												
คะแนน												
คะแนนรวม	คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก			คะแนน X น้ำหนัก		
	คะแนน (2)			คะแนน (2)			คะแนน (2)			คะแนน (2)		
คะแนนรวม 4 ด้าน (1 + 2 + 3 + 4)												

ภาคผนวก ค

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คำชี้แจง

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล คือ เครื่องมือที่ใช้วัดผลการตัดสินของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า โดยวัดผลด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน
3. ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน
4. ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้

โปรดพิจารณาเนื้อหาของแบบประเมินผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นว่าสามารถวัดได้ครอบคลุมหรือไม่ และกำหนดคะแนนของแต่ละด้าน

แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

1. แบบประเมินข้อความใดเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแน่ใจว่าวัด มีค่าเท่ากับบวก 1 (+ 1)
2. แบบประเมินข้อความใดไม่แน่ใจว่าเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่แน่ใจว่าวัดหรือไม่ มีค่าเท่ากับศูนย์ (0)
3. แบบประเมินข้อความใดแน่ใจว่าไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (แน่ใจว่าไม่วัดหรือไม่ตรงกับพฤติกรรมนั้น) ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแน่ใจว่าไม่วัด มีค่าเท่ากับลบ 1 (- 1)
4. หากท่านมีความคิดเห็นนอกเหนือจากนี้ ให้ท่านเขียนข้อคิดเห็นลงในช่อง หมายเหตุของแต่ละตอนที่จัดเตรียมไว้
5. การกำหนดคะแนนแต่ละด้าน โดยคิดจากคะแนนเต็มเท่ากับ 100 คะแนน
 - 5.1 ด้านบุคลิกภาพ กำหนด..... คะแนน
 - 5.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน กำหนด..... คะแนน
 - 5.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน
กำหนด..... คะแนน
 - 5.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกาและการนำไปใช้
กำหนด..... คะแนน

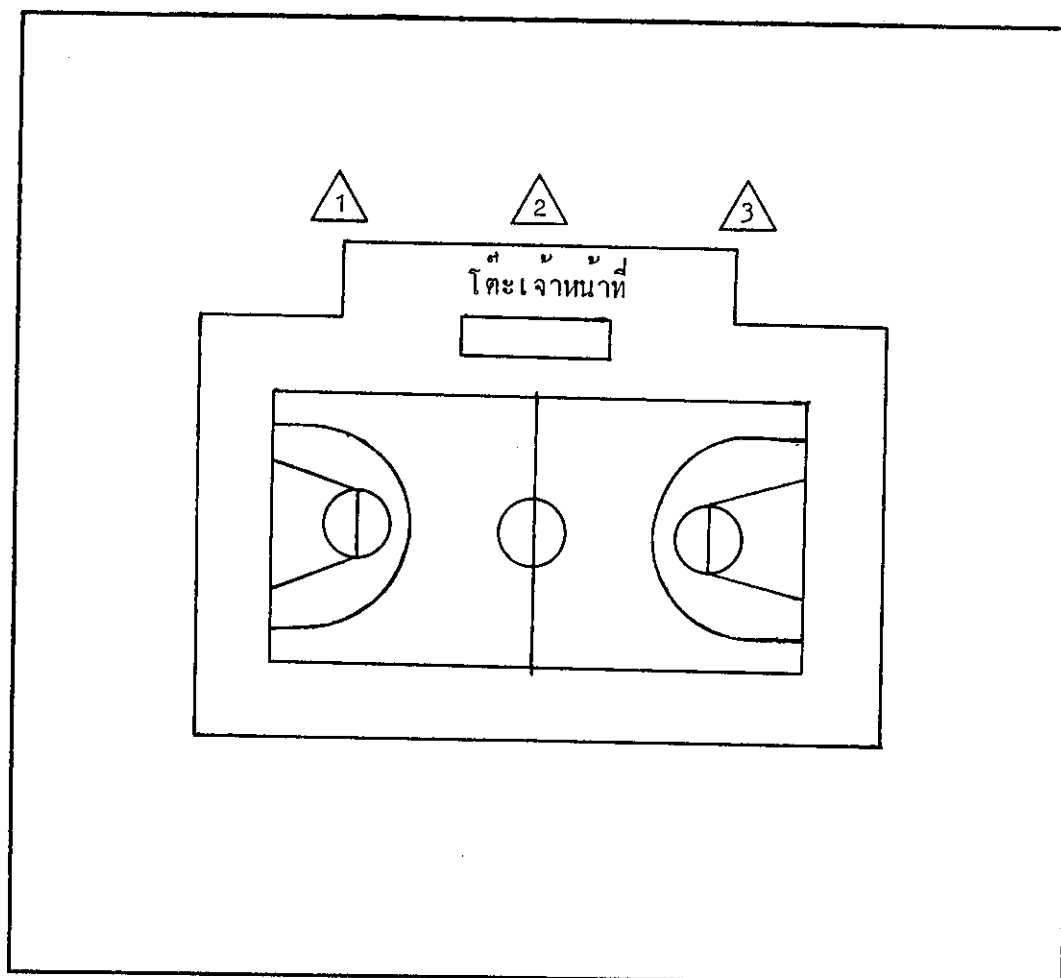
แบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ประเภท	ลำดับ ที่	พฤติกรรมและมาตรการ ที่จะใช้วัด	แน่ใจ ว่าวัด = + 1	ไม่ แน่ใจ ว่าวัด = 0	แน่ใจ ว่าไม่ วัด = - 1	หมายเหตุ
ด้านบุคลิกภาพ	1 2 3 4 5	การวางตัว ลักษณะการแต่งกาย ความกระตือรือร้น ลักษณะท่าทางการแสดงออก การตัดสินใจ				
ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน	1 2 3 4 5	การใช้สัญญาณนกหวีด การใช้สัญญาณมือ การดำเนินการเล่นลูกกระโดด และการส่งลูกบอลเข้าเล่น การดำเนินการโยนโทษ การดำเนินการขอเวลานอกและ การเปลี่ยนตัว				
ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และ ความสัมพันธ์ของการตัดสิน	1 2 3 4 5	ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะ เป็นผู้ตัดสินนำ ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ขณะ เป็นผู้ตัดสินตาม การเปลี่ยนตำแหน่งและทิศทาง ในการตัดสิน ความสัมพันธ์กับคู่ตัดสินและ เจ้าหน้าที่โต๊ะ ความรับผิดชอบในพื้นที่ขณะ ตัดสิน				
ด้านความรู้ความเข้าใจใน กฎกติกาและการนำไปใช้	1 2 3 4 5	การควบคุมเกมการแข่งขัน การตัดสินการทำผิดระเบียบ การตัดสินการฟาวล์ การพิจารณาบทลงโทษการฟาวล์ การใช้ดุลยพินิจในการตัดสิน				

ภาคผนวก ง

ภาพแสดงตำแหน่งของผู้ประเมินในการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

ภาพแสดงตำแหน่งของผู้ประเมินในการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

- △ 1 = ผู้ประเมินคนที่ 1
 △ 2 = ผู้ประเมินคนที่ 2
 △ 3 = ผู้ประเมินคนที่ 3

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินผู้ตัดสินใจเทศบาล

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล (N = 40)

คนที่	E1					E2					E3					E1 + E2 + E3				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
1	8	14.4	14.4	40	76.8	8	15.2	16	38	77.2	8.4	15.2	13.6	36	73.2	24.4	44.8	44.0	114.0	227.2
2	8	14.4	14.4	40	76.8	7.6	12.8	13.6	38	72.0	8.4	15.2	13.6	36	73.2	24.0	42.4	41.6	114.0	222.0
3	8	15.2	11.2	20	54.4	7.2	13.6	12.8	24	57.6	6.8	13.6	11.2	22	53.6	22.0	42.4	35.2	66.0	165.6
4	8	16	14.4	28	66.4	6.8	12.8	12.8	30	62.4	7.6	13.6	12	28	61.2	22.4	42.4	39.2	86.0	190.0
5	8	16	16	36	76.0	7.2	14.4	15.2	36	72.8	7.2	14.4	13.6	40	75.2	22.4	44.8	44.8	112.0	224.0
6	7.2	13.6	12	24	56.8	6.8	12.8	12.8	26	58.4	6.8	12.8	12.8	26	58.4	20.8	39.2	37.6	76.0	173.6
7	6.8	14.4	16	32	69.2	7.2	14.4	13.6	32	67.2	7.2	12.8	13.6	34	67.6	21.2	41.6	43.2	98.0	204.0
8	6	8.8	10.4	22	47.2	6.4	11.2	9.6	22	49.2	4.8	11.2	10.4	22	48.4	17.2	31.2	30.4	66.0	144.8
9	7.2	14.4	12.8	28	62.4	6.8	13.6	12.8	30	63.2	9.6	12.8	11.2	30	63.6	23.6	40.8	36.8	88.0	189.2
10	7.2	12.8	14.4	34	68.4	7.2	13.6	12.8	34	67.6	7.2	14.4	12.8	34	68.4	21.6	40.8	40.0	102.0	204.4
11	6.8	13.6	15.2	34	69.6	7.6	14.4	15.2	32	69.2	7.2	14.4	12.8	34	68.4	21.6	42.4	43.2	100.0	207.2
12	8	14.4	14.4	36	72.8	8	13.6	14.4	36	72.0	8	13.6	15.2	36	72.8	24.0	41.6	44.0	108.0	217.6
13	6.8	12.8	12	30	61.6	6	12.8	12	30	60.8	5.6	12.8	12	30	60.4	18.4	38.4	36.0	90.0	182.8
14	7.2	16	13.6	26	62.8	7.2	13.6	12.8	32	65.6	7.6	15.2	12.8	28	63.6	22.0	44.8	39.2	86.0	192.0
15	8	13.6	12	30	63.6	6.8	12.8	12	30	61.6	6.8	14.4	12.8	28	62.0	21.6	40.8	36.8	88.0	187.2
16	7.6	14.4	12	40	74.0	7.2	13.6	14.4	40	75.2	8	15.2	15.2	38	76.4	22.8	43.2	41.6	118.0	225.6
17	6.8	14.4	14.4	32	67.6	6.4	14.4	14.4	34	69.2	7.6	15.2	12.8	34	69.6	20.8	44.0	41.6	100.0	206.4
18	6.8	12.8	14.4	32	66.0	6.8	14.4	14.4	32	67.6	7.6	15.2	12.8	32	67.6	21.2	42.4	41.6	96.0	201.2
19	8	16	12.8	32	68.8	7.2	16	13.6	32	68.8	7.2	16	12.8	32	68.0	22.4	48.0	39.2	96.0	205.6
20	6.8	14.4	12	30	63.2	6.8	13.6	12	30	62.4	6.8	14.4	12	30	63.2	20.4	42.4	36.0	90.0	188.8
21	7.6	14.4	14.4	40	76.4	7.2	13.6	12.8	40	73.6	8	16	14.4	38	76.4	22.8	44.0	41.6	118.0	226.4
22	8	14.4	14.4	38	74.8	7.2	14.4	14.4	36	72.0	7.6	15.2	13.6	36	72.4	22.8	44.0	42.4	110.0	219.2
23	8	14.4	13.6	34	70.0	7.2	14.4	13.6	36	71.2	7.2	14.4	12.8	36	70.4	22.4	43.2	40.0	106.0	211.6
24	7.2	14.4	13.6	30	65.2	6.8	12.8	12	34	65.6	7.2	14.4	12.8	30	64.4	21.2	41.6	38.4	94.0	195.2
25	7.6	15.2	12	32	66.8	6.8	14.4	14.4	34	69.6	8	15.2	13.6	32	68.8	22.4	44.8	40.0	98.0	205.2
26	8	15.2	13.6	32	68.8	6.4	13.6	13.6	34	67.6	8	15.2	13.6	32	68.8	22.4	44.0	40.8	98.0	205.2
27	8	16	14.4	32	70.4	6.8	14.4	13.6	34	68.8	6.4	16	14.4	34	70.8	21.2	46.4	42.4	100.0	210.0
28	8	16	14.4	30	68.4	6.8	14.4	12.8	32	66.0	8	16.8	14.4	30	69.2	22.8	47.2	41.6	92.0	203.6
29	7.6	16	16	40	79.6	7.6	15.2	15.2	38	76.0	8	16.8	16	38	78.8	23.2	48.0	47.2	116.0	234.4
30	10	16	16	48	90.0	8.8	19.2	16	46	90.0	10	20	16.8	46	92.8	28.8	55.2	48.8	140.0	272.8
31	8	13.6	15.2	32	68.8	7.2	15.2	13.6	32	68.0	7.2	16	13.6	32	68.8	22.4	44.8	42.4	96.0	205.6
32	8	13.6	16	32	69.6	7.2	13.6	14.4	32	67.2	7.2	16	13.6	32	68.8	22.4	43.2	44.0	96.0	205.6
33	6.8	13.6	13.6	32	66.0	6.8	12.8	12.8	32	64.4	6.8	12.8	12.8	32	64.4	20.4	39.2	39.2	96.0	194.8
34	6.8	13.6	13.6	32	66.0	7.2	14.4	12.8	34	68.4	7.2	12.8	12.8	34	66.8	21.2	40.8	39.2	100.0	201.2
35	8	16	16	42	82.0	7.6	16	15.2	42	80.8	8.8	17.6	15.2	42	83.6	24.4	49.6	46.4	126.0	246.4
36	8	16	16	36	76.0	7.2	16	14.4	38	75.6	8.4	16.8	14.4	36	75.6	23.6	48.8	44.8	110.0	227.2
37	8	16	16.8	34	74.8	8	16	15.2	34	73.2	8	16	16	34	74.0	24.0	48.0	48.0	102.0	222.0
38	8	16	16	32	72.0	7.2	14.4	15.2	34	70.8	7.2	14.4	15.2	34	70.8	22.4	44.8	46.4	100.0	213.6
39	10	18.4	19.2	40	87.6	9.2	17.6	17.6	40	84.4	9.6	18.4	18.4	40	86.4	28.8	54.4	55.2	120.0	258.4
40	8	16	16	40	80.0	7.6	16	16	40	79.6	8	16	16	40	80.0	23.6	48.0	48.0	120.0	239.6

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายชาญ ชื่อสกุล ชมมณา

เกิดวันที่ 9 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด จังหวัดปทุมธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1014 / 66 วชิรธรรมสาริต 11 สุขุมวิท 101 / 1

แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2517 ชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนก้นตะนุดร พร้อมพงศ์
- พ.ศ. 2522 ชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ. 2526 การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตพลศึกษา
- พ.ศ. 2539 การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล

บทคัดย่อ

ของ

ชาญ ชมมณฑา

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา**

กันยายน 2539

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล โดยแบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน และด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า มีรายการประเมินด้านละ 5 ข้อ ในแต่ละด้านน้ำหนักคะแนนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินเกมการแข่งขันบาสเกตบอลในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 ที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 และการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 16 - 23 มิถุนายน พ.ศ. 2539 ได้โดยการเจาะจง แห่งละจำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญประเมิน มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) เท่ากับ 1.0

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

2.1 ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเท่ากับ 0.89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน มีค่าเท่ากับ 0.74 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน มีค่าเท่ากับ 0.88 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ มีค่าเท่ากับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 แบบประเมินทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน

3.1 ด้านบุคลิกภาพ ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.99 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสิน ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.88 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.90 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แบบประเมินทั้งฉบับระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE CONSTRUCTION OF BASKETBALL REFEREES RATING SCALES
FOR BASKETBALL OFFICIATION

AN ABSTRACT
BY
CHARN CHOMMONTA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

December 1996

The purpose of this study was to construct a rating scale to evaluate the basketball officiating referees. The four areas concerned were the personality, the officiating procedures, officiating positions, directions and relationships, and knowledge of rules, understanding, and applications.

The subjects were 40 referees who were active in the 12th National Youth Games, 1996 at Kamphangphet and the 28th National Games, 1996 at Nakornsawan.

After the data were collected by questionnaires, it was statistically treated and found as follows.

1. The content validity of experts for the correlation index was 1.0.
2. The reliability values were as follows.
 - 2.1 For the personality, it was 0.89, significant at the .05 level.
 - 2.2 For the officiating procedures, it was 0.74, significant at the .05 level.
 - 2.3 For the officiating positions, directions, and relationships, it was 0.88, significant at the .05 level.
 - 2.4 For the knowledge of rules, understanding, and applications, it was 0.93, significant at the .05 level.
 - 2.5 For the whole part, it was 0.92, significant at the .05 level.
3. The objectivity values were found as follows.
 - 3.1 For the personality, the value between the first and second experts was 0.99 ; between the first and third experts was 0.99 and between the second and third experts was 0.99. All values were significant, at the .05 level.
 - 3.2 For the officiating procedures, the value between the first and second experts was 0.98 ; between the first and third experts was 0.98 and between the second and third experts was 0.98. All values were significant at the .05 level.
 - 3.3 For the officiating positions, directions and relationships, the value between the first and second experts was 0.98 ; between the first and third experts

was 0.98 and between the second and third experts was 0.98. All values were significant at the .05 level.

3.4 For the knowledge of rules, understanding, and applications, the value between the first and second experts was 0.88 ; between the first and third experts was 0.90 and between the second and third experts was 0.93. All values were significant at the .05 level.

3.5 For the whole part, the value between the first and second experts was 0.98 ; between the first and third experts was 0.99 and between the second and third experts was 0.99. All values were significant at the .05 level.